

ת"פ 42993/07/11 - מדינת ישראל נגד ח א מ

09 דצמבר 2014

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42993-07-11 מדינת ישראל נ'
מ(עציר)
בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח א מ (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירי חבה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד גיא עין צבי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה ביחד עם קטין, בתאריך 16.7.11.

בהסכמת המאשימה, במסגרת הסדר טיעון דינוני אליו הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן.

לקראת הדיון הקודם התקבל תסקיר ממנו ניתן היה ללמוד שהנאשם סובל מתחלואה כפולה של התמכרות לסמים לצד מחלת נפש.

שירות המבחן הרחיב בתסקיר בנסיונות הטיפול שעבר הנאשם ביחידה לטיפול בנפגעי סמים בתל אביב ועל אף התרשמותו שהוא מתקשה להשתלב בהליך זה ולאחר שפירט שורה של גורמים מגבירי סיכון, המליץ בסופו של דבר על העמדתו בפיקוח שירות המבחן, לאור חזרתו לטיפול במסגרת היחידה, התמתנות במעורבותו הפלילית ונוכח מצבו הנפשי המורכב.

עמוד 1

מאחר שקשה היה למצוא קשר וקורלציה בין גוף התסקיר להמלצה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים, ממנו עלתה תמונה בעייתית עוד יותר מזו שבתסקיר הראשון. שירות המבחן מצביע על כך שהנאשם הוסיף לגלות קשיים לשתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול ביחידה וניכר כי חש עייפות ומיצוי מהתהליך הטיפולי.

שירות המבחן לא שלל את האפשרות שהנאשם לא מצליח לבחון את דפוסיו והתנהלותו באופן מעמיק וביקורתי על רקע מצבו הנפשי המורכב, אשר אינו מאפשר הירתמות לתהליך טיפולי משמעותי ויציב.

עם זאת, היחידה לנפגעי סמים החליטה להפסיק את הטיפול בנאשם במסגרת היחידה.

עוד עלה מהתסקיר שהנאשם עצמו מסר לשירות המבחן כי הוא מטופל תרופתית במחלתו הנפשית, אך אינו נוטל את הטיפול באופן יציב ואינו מצוי במעקב פסיכיאטרי רציף.

כל אלה, ובנוסף העובדה כי נפתחו נגדו במהלך התקופה האחרונה 2 מב"דים חדשים, בהם טרם הוגש כתב אישום ואף לא ברור אם יוגש, הגיע שירות המבחן למסקנה כי הוא לא יכול לחזור על המלצתו מהתסקיר הראשון, לשלב את הנאשם בהליך טיפולי. עם זאת, המליץ שירות המבחן, שבין שיקולי הענישה יילקח בחשבון מצבו הנפשי ומאפייניו האישיותיים המורכבים.

בטיעוניה ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, על פי מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שעולה לכאורה מ-2 פסקי דין שהוגשו לעיוני, ובהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בהם קניינו של הזולת ופרטיותו, בחדירה לביתו, כמו גם פוטנציאל הסיכון להתלקחות אלימה.

בתוך מתחם זה, בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, אף כי לא ניתן ללמוד ממנו שהנאשם הינו עבריין רכוש, ביקשה למקמו באמצע המתחם ולגזור את דינו בהתאם.

ב"כ הנאשם בטיעוניה ארוכים ומפורטים ביקש לקבוע שמתחם הענישה בעניינו של הנאשם, בהתחשב במצבו הנפשי, כשהוא מפנה לסעיף 40ט(6) לחוק העונשין, צריך להיות מוטה לקולא באופן משמעותי.

כמו כן, ביקש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם, על אף מצבו הנפשי המורכב, הצליח בתקופות מסוימות להירתם לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי סמים ובדיקות השתן שמסר במסגרת שירות המבחן נמצאו נקיות.

בשל כל אלה, ביקש לעשות שימוש גם בסעיף 40ד לחוק ולקבוע שעונשו של הנאשם צריך להיגזר לקולא עקב השיקום שעבר עד כה ומתוך החשש שהטלת מאסר בפועל עלולה לדרדרו חזרה לשימוש בסמים.

לגבי הערכים המוגנים - אין מחלוקת. דומני שגם לא היתה מחלוקת בין הצדדים לגבי מדיניות הענישה בד"כ בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה. אם כי עליו לציין שניתן ללמוד מפסק הדין בעפ"ג 28478-04-13, מחוזי תל אביב, שמתחם העונש של 12-24 חודשים כלל בחובו גם ענישה על עבירה של החזקת סם מסוכן,

כשבית המשפט קובע באותו פסק דין: "לא הרי עבירת התפרצות שעומדת בפני עצמה, כי הרי עבירת התפרצות שאליה נלוות גם עבירה הגניבה וגם עבירת הסמים, ולפיכך דעתנו היא כי המתחם הראוי במקרה הנוכחי היה לפחות שנת מאסר ל-24 חודשי מאסר, ואולי יותר מכך".

בדקתי את טענת ב"כ הנאשם לגבי השימוש בסעיף 40ט(6) לצורך קביעת מתחם הענישה בעניינו של הנאשם.

סעיף זה קובע כי יש לקחת בחשבון גם את יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו.

מכאן אכן ניתן להבין שפגיעה כזו בכושר השיפוט יכולה לנבוע גם ממחלת נפש באופן שאינה מגיעה לכדי פטור מאחריות פלילית. אולם, טענה זו טעונה הוכחה כאמור בסעיף 40 לחוק.

אין זה מידיעתו השיפוטית של בית המשפט שכל אדם הלוקה במחלת נפש בכל עת, יכולתו להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו או משמעות מעשהו פגומה.

לא הובאה לפניי כל ראיה לפיה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה הנאשם נתון במצב שיכולתו להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, היה פגום.

לציון שהנאשם נתן הסבר למעשה שעשה וכי לא עשה אותו לבדו אלא ביחד עם אחר שעל פי עובדות כתב האישום היה קטין במועד ביצוע העבירה.

לאור זאת, אני מתקשה לקחת נתון זה במסגרת הנתונים לקביעת מתחם הענישה ההולם, אם כי ברור שעצם מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם, הינה נסיבה אותה יש לקחת בחשבון בתוך המתחם.

לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם במקרה זה נע בין 10 ל-22 חודשי מאסר בפועל.

בתוך מתחם זה, אני לוקחת בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות, את מצבו הנפשי, היעדר עבירות משמעותיות בתחום הרכוש - כשלמעשה לחובתו הרשעה אחת בעבירות של שימוש במסמך מזויף ונסיון לקבלת דבר במרמה משנת 2002 - נסיונו לעבור הליך טיפולי ובדיקות השתן הנקיות שמסר לאחרונה לשירות המבחן.

מכל אלה הגעתי למסקנה שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 19.7.11 - 25.7.11.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.

3. נוכח תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם ולאור מצבו הנפשי הפוגם באפשרויות השתכרותו, אמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

הרכוש שנתפס יוחזר לבעליו ובהיעדר בעלים יחולט לטובת אוצר המדינה או יושמד.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ הנאשם, בהיעדר התנגדות ונוכח תקופת המאסר הקצרה, אני מעכבת את ריצוי המאסר שהוטל על הנאשם, כפוף לערבויות כדלקמן:

1. תנאי השחרור שנקבעו במסגרת תיק מ"י 34727-07-11 ישמשו גם לצורך הבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי המאסר, ככל שהעונש לא ישונה על ידי ערכאת הערעור.

לקחתי בחשבון את העובדה שמתוך סכום ההפקדה חולטו 3000 ₪, כך שהסכום שבתיק יעמוד על 5000 ₪.

2. המצאת ערבות צד ג' על סך 6000 ₪, שאפשר שתיחתם על ידי גב' ק ג.

3. מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם.

4. הנאשם יפקיד את דרכונו. ניתנת ארכה להפקדת הדרכון עד תאריך 11.12.14, שעה 12:00.

יש לאפשר לנאשם 3 שיחות טלפון, לרבות לניידים.

אם יעמוד בתנאים שנקבעו, בתאריך 25.1.15 בשעה 8:00 יתייבב הנאשם למאסרו בבית סוהר שייקבע על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים 089787377 או 089787336, אלא אם תינתן החלטה אחרת על ידי ערכאת הערעור.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ה, 09/12/2014 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור, שופטת

אליה